

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg har med hensyn til bestemmelsen om tilskud til rugbrødet med det resultat, at det bliver økonomisk fordelagtigt at bruge rugbrødet til opfodring, sagt nøjagtigt det samme som landbrugsministeren. Den bestemmelse i loven, hvorom jeg har sagt, at den vil blive overtrådt, er bestemmelsen i § 2, og selv det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) vil vel kunne se, at den ikke kan overholdes. Mener det ærede medlem, at bestemmelsen skal overholdes? (*Jørgen Jørgensen [Lejre]:* Nu lister det ærede medlem udenom!). Nej, det er det, jeg har talt om, og det ærede medlem må lade mig selv om, hvad jeg vil tale om.

Landbrugsministeren (H. Hauch): Når forholdet er det, at den pris, vi fastlægger for vort rugbrød, som staten betaler en meget væsentlig del af, medfører, at rugbrødet bliver så billigt, at det kan betale sig at opfodre det, til trods for at det indeholder 40 pct. vand, må vi naturligvis gennemføre foranstaltninger, som er af en sådan karakter, at dette forhindres. Det er det, der er sket. Det er det, jeg henviser til.

Med hensyn til det, som det ærede medlem nu i sin nød hæfter sig ved, nemlig at når de to love ikke følges ad, kan der komme et interval på en dags tid eller to, hvor det er forbudt at anvende gammelt brød, må jeg sige, at det gamle brød vil vel ikke tage nogen skade, hvis en sådan situation skulle indtræde, at det skulle gemmes en dag eller to til — det tror det ærede medlem sikkert heller ikke selv —, og derfor nærer jeg ikke de bekymringer, som det ærede medlem nærer i så henseende.

Iøvrigt vil jeg sige til det ærede medlem, at jeg ved denne lejlighed som ved mange andre lejligheder, hvor jeg har haft mulighed for at følge den agitationsform, som hans parti ynder at anvende, i virkeligheden er ganske forfærdet. Når det ærede medlem får at vide her gennem oplysninger fra de sidste dage, at mængden af mel til fremstilling af rugbrød ikke er steget af betydning, i hvert fald ikke er større, end dengang vi havde rationering af rugbrød. . . . (*Oluf Pedersen:* Det der går ikkel!) Det ærede medlem må have tålmodighed. Det må det ærede medlem tro på, det kan næppe være forkert. Når det ærede medlem her fra denne talerstol siger, at han er i besiddelse af oplysninger om, at loven

overtrædes, må det ærede medlem, dersom han er et hæderligt og redeligt menneske, enten melde det til politiet eller give mig en meddelelse derom med opgivelse af, hvad det er for nogle mennesker, der fortjener straf i forbindelse med denne lov, og jeg kan forsikre det ærede medlem, at jeg øjeblikkelig skal drage omsorg for, at disse mennesker bliver draget til ansvar. Det er jo en uanstændig agitationsform, det ærede medlem her som ved mange andre lejligheder tillader sig at anvende. Det ærede medlem har dristighed til at sige, at han har beviser for, at der er mennesker, som overtræder loven, men det falder ham naturligvis ikke ind at give de oplysninger, der er nødvendige, for at de pågældende kan drages til ansvar. Kan det ærede medlem ikke se, hvor uuhjælpelig han sidder i elendigheden på grund af sin agitationsform her?

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Den højtærede landbrugsminister siger, at der finder ikke opfodring af rug sted, og angiver som begrundelse, at der ikke er sket nogen stigning i forbruget i alt fald ikke i forhold til tiden før rationeringens ophævelse. Jeg kan oplyse, at under rationeringen i 1947 lå forbruget på 30 kg hvedemel pr. indbygger og i 1949 på 49 kg, altså en stigning på 19. For rugmelets vedkommende lå forbruget på 58 kg pr. indbygger i 1947 og i 1949 på 42 kg. Det var altså i 1947, før det blev så økonomisk fordelagtigt at fodre rugbrød op. Så siger ministeren: Ja, men forbruget af rug er ikke større, end det var under rationeringen. — Nej, det tror Søren, men det er langt større end i 1949, og derfor siger jeg, at jeg vil have lov til at se nærmere på tallene, før jeg tror på dem. Jeg går ikke ombord i den første, den bedste forklaring, man tillader sig at give, og når den højtærede minister er så forarget over, at jeg har sagt, at den rugbrødspris, man opretholder, er for lav, fordi den opfordrer til at fodre brødet op, er jeg også berettiget til at sige, at udtalelsen om, at dette forhold ikke kan opretholdes, er fremsat af den højtærede minister selv.

Landbrugsministeren (H. Hauch): At jeg skulle komme i den situation, inden denne forhandling ebber ud, at kunne takke det ærede medlem for hans oplysninger om forskydningen mellem anvendelsen af sigtebrød, fint brød og groft brød! Det ærede